

Històries naturals

He escrit al 'primo de Rajoy'...

Martí Domínguez

He escrit al *primo de Rajoy* oferint-li les pàgines de la revista *Mètode* per si vol explicar la seua visió particular del canvi climàtic. També m'agradaria que ens indicara quins són els pseudocientífics a qui al·ludeix en la seua entrevista al *Diario de Sevilla*, popularitzada pel líder del PP (vegeu <http://www.diariodesevilla.es/especiales/anasevilla/invisibles/invisibles.html>). José Javier Brey Abalo –el cosí de Mariano Rajoy Brey– és catedràtic de Física de la Universitat de Sevilla i especialista en processos irreversibles. L'entrevista al diari andalús és amb motiu d'unes jornades científiques fetes per a celebrar el seu seixantè aniversari ("Conference Celebrating Javier Brey's 60th Years"), on explicava: "Traes a los cien mejores científicos del mundo y no te pueden decir al cien por cien de probabilidades si pasado mañana va a llover en Sevilla. Y hay seudocientíficos que saben lo que va ocurrir dentro de 300 años con el cambio climático." Segons que sembla, la *conference celebrating* ha servit al nostre preclar científic per a arribar a aquesta conclusió tan eloqüent. I no és estrany que, dient aquesta classe de coses, Mariano Rajoy ho sintetitzara a la gallega: "Mi primo me contó que una vez, reunido con 11 de los científicos más eminentes del mundo, ninguno de ellos fue capaz de predecir el tiempo que iba a hacer en Sevilla al día siguiente, por lo que les contestó entonces: '¿Cómo puede alguien saber lo que va a ocurrir con la Tierra dentro de 300 años?'"

Tanmateix, allò que resulta veritablement eloqüent és com els mitjans han recollit la notícia. Mentre que els d'esqueres han criticat durament l'actitud del dirigent del PP, els dretans han abonat les seues paraules, i en alguns casos han intentat matisar-les. Siga com siga, la irresponsabilitat de Rajoy –per no dir del seu cosí, que amb la pomposa *conference celebrating* ha dilapidat el seu prestigi– és molt greu. No sols per la frivolitat amb què parla d'un fet cabdal per al futur de la humanitat, sinó pel mal que fa a les organitzacions, tant científiques com no, que lluiten contra l'escalfa-

ment planetari. A més a més, és una mostra de descortesia fer-ho al mateix marc on poc després parlarà Al Gore, que, a més a més, acaba de rebre dos importants guardons (el premi Príncep d'Astúries de Cooperació Internacional i el premi Nobel de la Pau) per la tasca de conscienciació ecològica, sens dubte modèlica.

Tot amb tot, ens trobem que el líder del PP, arran d'un assumpte al qual semblava que no donava gaire importància, s'ha tret la màscara i s'ha mostrat tal com és (almenys quan està *relaxat*): indolent, mal educat, senyoret gallec, i que, en lloc d'assessorar-se convenientment, dóna pàbul i autoritat a les opinions d'ignots familiars. Açò no tindria més importància –vull dir la plasmació de la pigrícia mental de Rajoy– si no fóra perquè a Espanya n'hi ha molts que pensen com ell (per exemple, Esperanza Aguirre), i per la subsegüent estratègia de la dreta de polititzar-ho tot (com ara l'idioma, la cultura, el terrorisme, el Pla Hidrològic...). Per tant, paraules com les de Rajoy calen molt més profundament que no ens pensem en la magra contextura mental de la població espanyola.

Crec que aquesta classe de gent faria bé de llegir llibres com *Desert d'aigua* de Carles Pedrós-Allió, *El temps és boig?* de Josep Enric Llebot, o *Un futur sostenible?* de Fernando Sapiña. Són treballs honests, realitzats per científics compromesos, amb dades clares i molt accessibles per al lector. O, senzillament, *Una veritat incòmoda* d'Al Gore, a vessar de fets, de gràfiques, de fotografies d'impacte, contrastades per científics de renom. Em pregunte si Mariano Rajoy l'ha llegit abans de desacreditar-lo públicament. O si amb el parer del seu cosí –Déu n'hi do!– ja en té prou.

He escrit al *primo de Rajoy* oferint-li les pàgines de la revista *Mètode* perquè expose lliurement la seua opinió. Siga com siga, el que és segur és que aquest catedràtic de Física la Universitat de Sevilla deu una explicació a la comunitat científica, a la qual amb tant d'orgull diu pertànyer. No té cap més camí: el seu cosí Mariano l'ha ficat a la gola del llop. I això –ja ho crec– sí que és un procés irreversible.

